

N:o 99.

Uppläst och godkänd hos Första Kammaren den 14 maj 1891.
 — — — — Andra Kammaren den 14 — —

Riksdagens skrifvelse till Konungen, angående bevilning af fast egendom samt af inkomst.

(Bevillningsutskottets betänkanden n:is 4 och 14 samt memorial n:o 23.)

Till Konungen.

Sedan Riksdagen öfversett och granskat gällande förordning angående bevilning af fast egendom samt af inkomst, har Riksdagen uti nämnda förordning vidtagit den förändring, hvarom här nedan omförmäles.

I § 2 af förordningen är stadgadt, att bevilning för fast egendom skall erläggas af *egaren*, utom i vissa uppräknade fall, då bevilningen utgöres af *innehafvaren*. Bland dem, som i stället för egaren skola erlägga bevilning för innehafda fastigheter, uppräknas emellertid icke i förordningen innehafvare af sådan ofri tomt i stad, hvarifrån innehafvaren ej må skiljas, så länge han erlägger tomtören eller utan att vederbörlig lösen gifves; hvadan, och då egare af hus å ofri tomt icke är egare af tomten, en sådan husegare för närvarande svårligen kan tillförbindas att utgöra bevilning för den ofria tomten. En sådan förpligtelse har Riksdagen dock ansett böra honom åläggas; och har Riksdagen därför beslutit, att § 2 i bevilningsförordningen skall erhålla följande ändrade lydelse:

Bevillning för fast egendom erlägges af *egaren* utom i följande fall, då bevillningen utgöres af *innehafvaren*, nemligen:

a) för jordegendom, som besittes med stadgad åborätt eller är af allmän myndighet eller af stiftelse till begagnande emot lifstidsstädja upplåten, för i stad befintlig s. k. ofri tomt, hvarifrån innehafvaren ej må skiljas, så länge han erlägger tomtören eller utan att vederbörlig lösen gifves, samt för skogsområde, som blifvit upplåtet till bergshandteringens understöd, till sågverk eller kanalbolag eller ock innehafves af stad eller menighet;

b) — — — — —

c) — — — — —

I en till Riksdagen aflåten proposition af den 14 nästlidne mars har Eders Kongl. Maj:t föreslagit Riksdagen att, under förutsättning att Eders Kongl. Maj:ts propositioner angående afskrifning af de å viss jord hvilande grundskatter m. m. samt höjning i de under fjerde och femte hufvudtitlarne uppförda anslag till lindring i rustnings- och roteringsbesvären m. m. vunne Riksdagens bifall, besluta viss ändring i § 1 af bevillningsförordningen samt § 17 i den vid samma förordning fogade instruktionen för taxeringsmyndigheterna.

Då emellertid sist berörda Eders Kongl. Maj:ts propositioner ej af Riksdagen bifallits, har Riksdagen ej heller antagit Eders Kongl. Maj:ts förevarande proposition.

Med anmälan härom får Riksdagen, som för år 1892 åtagit sig en bevillning af fast egendom samt af inkomst till belopp af 3,800,000 kronor, tillkännagifva, att Riksdagen beslutit att gällande förordning om sådan bevillnings utgörande skall, med iakttagande af i densamma nu beslutna, här ofvan omförmäld förändring, tjena till efter rättelse för år 1892 och intill slutet af det år, under hvars lopp ny förordning angående denna bevillning varder af Riksdagen fastställd; och får Riksdagen anhålla, att Eders Kongl. Maj:t täcktes låta sådant till allmän efter rättelse kungöra.

Stockholm den 14 maj 1891.

Med undersåtlig vördnad.